

Conrad Schuckmann Peter Mascov

Dissertatio Academica De Nobilitate Civili

Rostochii: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn732602459>

Druck Freier Zugang

Bürgerlicher Adel
(dux, comes, baro)

C. Schuckmann (P. Marlow) 16
R. U. nr 1654

DISSERTATIO ACADEMICA
De
NOBILITATE
CIVILI.

Quam

Favente summo iustitia Numine

Consensu Nobilissimæ & Amplissimæ
Facultatis Juridicæ in inclyta ad Var-
num Academia.

SUB PRÆSIDIO
VIRI

Amplissimi Consultissimiq;

DN. CUNRADI SCHUCK-
MANNI, J. U. D. & Professoris vi-
carii, Præceptoris ac Fautoris sui æta-
tem colendi.

Publicè ventilandam proponit

PETRUS MASCHOVIUS,
Gryphisw. Pom.

Author & Defendens.

In Auditorio Majori ad diem 7. Octobr.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
Anno 1654.

IN NOMINE SANCTÆ ET INDIVIDUÆ TRINITATIS.

THESIS I.

Um de Nobilitate mihi Dissertatio fit instituenda, necessario de vocis origine variaque ejus significatione in principio breviter quædam præmittenda esse existimavi. Oportet enim ante omnia explicare, quid nomen significet, monente Aristotele *l. 4. Phys. c. 7. & 4. Metaphys. c. 4.* Et frustra de sensu laboratur, ut dici solet, ubi vocum ratio non attenditur.

II. Deducitur vox Nobilitatis apud Latinos, (omissis aliorum interpretum derivationibus, quæ variæ inveniuntur) secundum allusionem à verbo Nosco: ut Nobilitas sit quasi Noscibilitas, & Nobiles qui sunt, passim apud omnes propter virtutes & res præclare gestas notæ sint atque conspicui, indiesque latius innotescant. *Tiraq. de Nobilit. c. 2. n. 1. Chassan. de glor. mundi. part. 1. consid. 2. Pet. Gregor. 4. de Rep. c. 2. n. 8.*

III. Apud Germanos secundum communem opinionem derivatur ab Aquila, hac sine dubio ratione: ut quemadmodum Aquila omnium aliarum volucrum Domina ac Princeps, volatu altius penetrando, omnes alias aves longo intervallo post se relinquit, ita Nobiles virtutibus, rerumque optime gestarum laude cæteros homines multo antecellant; Rectius tamen ii sentiunt, qui compositionem esse factam ex duabus voculis primogenitis arbitrantur, adeoque Adler potius descendere à voce Adel (quasi Nobilis avis) non è contra. *Limneus de jur. publ. l. 6. c. 1. n. 13. Besold. in Thesaur. pract. voc. Adel Speidel. in Notab. historico-jur. in dic. verb. Adel.*

IV. Significationem nominis Nobilitatis quod attinet, varia illa est: sumitur enim velimproprie, de bonis & malis rebus, & sic secundum analogiam, cum unumquodque quod præstantius, idem

A 2

Nobi-

+ sed hoc modo in
sinistram sensum
nomen Nobile fit

Nobilius est, non tantum animatis sed etiam inanimatis tribuitur. Ast si proprie loqui volumus, cum cuncta modo rationis expertia, Nobilitatis expertia sint, dicendum est, solum hominem inter mortalia viventia Nobilitatis esse participem. *Vid. Francisc. Piccolom. gr. 8. Philosoph. mor. c. 17.*

V. Sumitur porro nomen Nobilitatis vel generaliter vel specialiter: Generali appellatione omnes ordines s. gradus Nobilitatis usq; ad plebejos comprehenduntur. *Tiraq. de Nobil. c. 2.* Sicq; Electores, Archiduces, Duces, Principes, Episcopi, Marchiones, Comites, Barones, Nobiles. *Tiraq. d. l. c. 6. Scader. conf. 12. num. 155. p. 1.* ipse imperator Nobilissimus dicitur. *in l. queris. ff. de Nat. rest. Buleng. de imp. Rom. 2. c. 10.* etiam Civitates imperiales in numerum Nobilium referuntur. *Liebethal. Polit. exerc. 15. th. 5.* Speciali vero significatione illi tantum continentur, qui sunt infra Barones, Nobiles ita simpliciter & in specie dicti. Et de hac Nobilitate, quæ respectu Ducum, Comitum & Baronum in infimo consistit gradu, nobis hoc loco sermo erit.

VI. His præmissis progressum facimus ad rem ipsam; Antequam vero Nobilitatem definimus, excutiendæ obveniunt duæ nobiles quaestiones. 1. An detur Nobilitas generis? 2. Ex quo jure Nobilitas nobis describenda descendat?

VII. Primam quod attinet quaestionem: videlicet, An unquam detur in rerum natura Nobilitas generis? Sciendum est, olim nonnullos fuisse, qui Nobilitatem spreverunt, eamq; rem fictam, vanam, ramentum commentumq; præpotentum civium asseruerunt: Verum horum argumenta nullo vel certe fragili fundamento niti cuivis insipienti facile patebit: Revera autem dari Nobilitatem generis ipsa ratio & experientia probat. Rationi quippe hæc summopere consentanea esse videmus, quod propensiones affectionesq; animi, magna ex parte temperamenta sequantur, temperamenta corporumq; conformationes, ex virtute qualitateve seminum prodeant, semina demum ex variis parentibus, vario affectionum animi genere præditis, varia distinctaq; proficiantur. *Piccol. d. l. c. 14.* Sic quoq; experientia docet, ut in metallorum genere puriora nonnulla, alia impuriora inveniuntur, ut in plantis magna furculorum & seminum differentia reperitur, ut in jumentorum grege magna lucet genituræ vis, ita in genere hominum, latissimum esse discrimen facultatis parentum & seminis in procreanda potio-

potiore vel deteriore prole. *Vid. Picc. d.l.* Sicq; multum interest, quales quis habet parentes, ex melioribus enim plerumq; oriuntur meliores, adeo ut verum sit quod Flaccus dixit,

Fortes creantur fortibus, & bonis
Est in juvencis, est in equis patrum
Virtus, nec imbellem feroces
Progenerant aquilæ columbam.

VIII. Quoad alteram quæstionem disputatur inter Politicos & JCtos: utrum ad jus gentium an ad jus civile Nobilitas referenda sit? 54. p. 18.
Nos Nobilitatem Politicam, de qua hic agimus, non juris gentium sed juris civilis esse statuimus. juris civilis enim dispositione aliquis plebejorum numero eximitur; Suppeditatur à nonnullis quidem alia ratio desumpta ex §. 1. *instit. de jur. pers.* sed ea rem non ferit. *Vid. Matt. Steph. de Nob. Polit. c. 3. n. 6.* Dissentit *Limnæus d. jur. publ. l. 6 c. 1. n. 28.*

IX. Progredimur jam ad definitionem: Et, describimus Nobilitatem hoc modo; Quod sit dignitas, quam quis vel à majoribus per sanguinem in se derivatam, vel propriis virtutibus, ab habente jus nobilitandi potestatem, sibi tenet acquisitam, qua; quis plebejorum statu & ordine eximitur. Def.

X. Principia s. fundamenta Nobilitatis duo sunt, Virtus nimirum & Autoritas Principis. Primum vero fundamentum & præcipua causa omnis Nobilitatis merito est virtus, quæ fons est, ex quo laus honos & tandem Nobilitas fluit, quam Nobilitatis parentem recte *Piccol. in Eth. c. 15.* vocat, hæc

Omnibus rebus anteit profecto,
Libertas, salus, vita, res, parentes
Patria & Prognati tutantur servantur.
Virtus omnia in se habet *Plautus in Amphitr.*

Non enim Nobilitas nisi ob merita & virtutes concedi debet *l. providendum C. de postul. l. 4. C. de stat. & imagin.* iisq; tantum jura Nobilitatis tribuenda, quos virtutum probant ornamenta, honorumq; decorant insignia *c. cum in cunctis de Elect. l. ut gradatim §. 1. ff. de muner. & honor.* Non autem quælibet virtus sufficit, sed debet ea virtus esse illustrior, Reipublicæ scil. & vitæ communi s. politicæ utilis, qualis est Fortitudo & Scientia. *Liebeth. exerc. polit. 10. th. 9.* Nam nisi virtuosi virtutem ad Rempublicam tempore pacis & belli promovendam referant, Nobilitatem Politicam non merentur. *Sim. Simon. de Nobil. c. 2.*

XI. Alterum fundamentum Nobilitatis diximus **Autoritatem** Principis; Non enim sola virtus sufficiens est ad constituendam Nobilitatem Politicam s. Civilem, quamvis Poetæ & Philosophi cum primis Stoici, ex sola virtute æstiment Nobilitatem *Arnise. 1. Polit. c. 12.* Nec jura Nobilitatis propria autoritate, etiam virtutum studiosissimus, sibi attribuere valet; sed necesse est, ut virtute conspicuo Nobilitas conferatur ab Imperatore vel alio, qui jus Nobilitandi habet, atq; sic istius Principis autoritate in ordinem Nobilium collocetur. Est enim dignitas plane juris civilis, quæ nec nostra voluntate nec studio, sed Principis autoritate habitâ ratione virtutis paratur: Et si ex his duobus fundamentis unum deest, vel virtus vel Autoritas Principis: nulla vel certe imperfecta erit Nobilitas Politica. *Vid. Matth. Stephan. in tr. de Nob. l. 1. c. 5. n. 15.*

XII. Cæterum cum multum divitiis tribuitur, omniaq; iis sunt subdita, ut Aristophanes ait; haud perperam quæritur: An etiam divitiæ nobilitent? Seu, An Nobilitatis fundamentum atq; principium constitutum etiam sint divitiæ? Quod cum vulgo dicendum videtur, quippe divitias colit, in iis etiam Nobilitatem ponit, & Nobilitatem nihil aliud quam inveteratas esse divitias putat, quam vulgi sententiam refert Horatius *lib. 2. Serm. Satyr. 3.*

Omnis enim res

Virtus, fama, decus, divina humanaq; pulchris

Divitiis parent, quas qui construxerit, ille

Clarus erit, justus, fortis sapiens, etiam & Rex

Et quicquid volet.

AB - Et ipsum Aristotelem Philosophorum Principem ac Coriphæum huic opinioni assentiri legimus, dum *lib. 4. Polit.* primum dignitatis gradum in opibus ponit. Verum quicquid sit, Nihil absurdius ac pernitiosius, quam dignitatem quæstu, ordinem pecuniis, Nobilitatem opibus metiri dicimus. Sæpius enim aut furtis, aut rapinis, aut Tyrannorum effusa in deterrimum quemq; largitione, aut casu (quodam, tamen si nihil casu fit) ac fortunæ temeritate, (unde fortunas dici putant) dentur & eripiantur. At honestas nil habet cum fortuna commune, nec veræ virtutis & Nobilitatis possessio furtis eripi, nec incendio absumi, nec aquarum voragine absorberi, nec ulla vi perire potest, *Bodinus de Republ. lib. 3. c. 8.* Præterea Nobilitas ex sola virtute depen-

*si hic li. conf. de regib.
et am. ex p. invidiæ
eximie calis forpni
is est et alio temp.*

dependet, ut non modo Philosophorum ac Theologorum, verum etiam Poetarum, Historicorum & Ictorum penè omnium consentiens opinio est. Et denique sicuti paupertate non tollitur Nobilitas, uti infra dicemus, certe divitiis non constituitur & acquiritur: interim concedimus libenter, Nobilitatem divitias maxime exornare & illustrare, ad acquisitam etiam requiri, verum non conferre, nec de substantia & essentia Nobilitatis divitias esse, sed accidens aliquod externum.

XIII. Sequitur Divisio Nobilitatis: Et solent quidem variae ab aliis distinctiones ac Divisiones adduci, Nobis tamen placet hæc distinctio: Quod quidam Nobiles fiunt, quidam nascuntur, *arg. §. 4. instit. de jure pers. Matth. Stephan. de Nobil. lib. 1. c. 5. n. 1. & hanc divisionem optimam esse arbitramur; Nobilis enim qui est, aut certe natus est ex eo qui Nobilitatem jam habet, & dicitur Nobilis generis: aut virtute & beneficio Principis factus, & dicitur Nobilis virtutis. Primò autem dicemus de his, qui Nobiles nascuntur, postea de illis qui fiunt.*

*Nobilitas alia generis
aliam virtutis*

XIV. Nascuntur ergò Nobiles, qui à parentibus Nobilibus generantur, atque sic Nobilem nasci præsupponit Nobiles genitores, sin secus, nemo nascitur Nobilis; quod enim quis non habet, juxta vulgarem regulam, ad alium transferre nequit: Cæterum per propagationem derivari parentum virtutes in sobolem, & propter virtutes etiam una Nobilitatem, unanimi consensu receptum & approbatum est, *Aristoteles 3. Polit. c. 8. & 1. Polit. 5. in Rhetor. ad Alex. c. 3. §. 1. Polit. 1. Arist.*

XV. Et quemadmodum ex radice arborum succus & virtus diffunditur in omnes surculos, ita & Nobilitas velut ex traduce, in omnes posteros, non solum in filios filiasve, verum etiam ultra nepotès, & pronepotes in infinitum usque transfertur. *Sim. Simon. in tract. de Nob. c. 7. dummodo legitime ex justo matrimonio nati sunt.*

XVI. Spurius ergò & Bastardi, quamvis à legitime natis natura non differant, sed æque ex stemmate nobili sunt prognati quam legitimi, attamen à parentibus Nobilibus non mutuantur Nobilitatem, vulgo enim concepti nec patrem habere intelliguntur, §. si adversus Instit. de nupt. sunt enim quasi novi homines, & veluti terræ filii, quoad patrem prorsus alieni, nullam cognationem, nullam agnationem ex parte patris retinent *l. si spurii ff. Unde cognati.* Nec parentis arma vel insignia ostentare possunt. *Ant. Fab. in Cod. 9. tit. 28. defin. 27. Nec patris*

patris privilegiis illis uti licet. *l. ex libera C. de suu & legit.* Neq; ex persona matris, licet alias regulariter vulgo quæsitus matrem sequatur *l. cum legitima ff. de Stat. hom.* fiunt Nobiles: sordes enim non merentur haberi inter præcipuos, nec civiliter pro filiis Nobilium habentur, quia decidunt non à fonte Nobili, sed sanguine putrido. *Besold. in disp. 2. de jur. & ordin. civi. c. 10, th. 10.*

XVII. Spurius vero vel Rescripto Principis, vel per subsequens matrimonium legitimatos, ex nobili sive ignobili, foemina natos, Nobilitatem paternam consequi, dubitandum minime censeo. Naturæ enim & antiquæ ingenuitati & juri legitimo per Rescriptum Principis restituuntur, patris potestati subjiciuntur, ejus familiæ, agnationi & domui inferuntur, ut nulla etiam inter eos & legitime natos remaneat differentia. *Nov. 89. c. 9.* ita tamen ut expressa mentio Nobilitatis patris in bulla legitimationis fiat. *Steph. d. l. c. 5. n. 92.* Matrimonii quoq; tanta vis est, ut omnia vitia purget, *c. tanta est Ext. qui filii sunt legitimi*, ejusq; favore plenissimum jus agnationis consequuntur, ac per omnia & in omnibus per subsequens matrimonium legitimati, legitime natis æquiparantur. *Nov. 12. c. ult. Nov. 89. c. 3. Bocerus de Regal. c. 2. n. 26. Curtil. de Nobil. 4. part. collect. 5.* Nec video, qua ratione *Libenth. Polit. exerc. 10. quest. 19.* & alii dissentire & hoc negare audent.

XVIII. Quæritur autem: an filiis natis ante acceptam à parente Nobilitatem, Nobilitatis dignitas tribuenda? Negativam quidem sententiam defendit *Libenth. d. l. quest. 6.* & alii non exiguæ autoritatis JCTi, sed sine probabili ratione. Affirmat autem inter alios Matthias Stephanus JCTus celeberrimus *lib. 2. de jurisdic. part. 2. m. 2. c. 7. n. 22. idem in tract. de Nob. Polit. lib. 1. c. 5. n. 73.* etiamsi illorum mentio non sit facta in Rescripto Principis, & recte; Paternos enim honores & dignitates invidere filiis impium est *l. n. Senator. C. de Dignit.* Omnia jura cujuscunq; generis sunt parentes liberis suis ex voto parant, *l. nihil interest 50 ff. de bon. libert.* Et sicuti filius Regis primogenitus, ante acceptum à patre regnum natus, maxime pro primogenito Regis filio habetur, etiam in regno succedit; idem de Nobilis filio ante acceptam à patre Nobilitatem nato dicendum reor; Parum itaq; vel certe nihil interest, sive quis natus ante, vel post acquisitam à patre Nobilitatem.

XIX. Ad liberos vero adoptivos Parentum Adoptivorum Nobilitatem transcendere minime puto, cum actus nobilitandi in privati homi-

*l. Senatoris filium
ff. de Senat.
hæc filius quoniam post
itq; est pars substantia
fama*

hominis autoritate & arbitrio non sit, *D. Beck. in Synops. jur. publ. l. 3. c. 2. th 7.* Præterea si Nobilitas tantum ex certis causis, uti supra diximus, natura scilicet & virtute acquiritur, adoptione Nobilem non fieri indubitatum est; Adoptio enim civiliter quidem filium & imaginarium facit non naturalem, nec cognationem sanguinis attribuere valet. *l. 2 ff. Unde Cognati.* Secus tamen sentiendum arbitror (1.) si adoptio fit ab Ascendente aliquo ut avo materno, tunc enim & jura naturalia & civilia concurrunt. §. 2. *Instit. de Adopt. (2.)* si Arrogatio fit imperatoris autoritate interveniente *Bocerus de Regal. c. 2. n. 49.* Nec omnino displicet distinctio inter generis & gentis Nobilitatem, quam Cujacius adferre *consult. 56.* Adoptionem scil. Nobilem facere ex ignobili, si gentem, secus si genus spectemus. Adoptio genus, quod à naturâ, mutare nequit, sed gentem, quæ juris civilis, maxime potest. *Cujac. d. l.*

XX. Ut autem quis nascatur s. genere Nobilis dici possit, sufficit si patrem solum Nobilem habuerit, quamvis matrem plebejam. *l. legitime 19. ff. de stat. hom. l. liberos 10. ff. de Senat. Donell. 2. Comment. 10. princ.* non vero contra, si pater plebejus & mater Nobilis sit *Brautlach. in Epit. jur. publ. l. 4. c. 5. n. 10.* ratio quia partus sequitur patrem qua familiam, dignitatem & insignia, qui cum in legitimo matrimonio genuit. *D. Sietmannus in Nucl. jur. civ. ad tit. Inst. de ingen.* Quoad originem & honorem filii non matris sed patris conditio attenditur, & ex eo solo deducitur Nobilitas, *arg. l. mulieres 13. C. de dignit.* Atq; sic nati ex ignobili s. plebeja matre, Nobili vero patre, omnino pro Nobilibus habendi, iisdemq; plane, quibus alii Nobiles, qui patrem ac matrem Nobilem habuere, privilegiis ac immunitatibus gaudent, nisi speciali pacto aut constitutione, a successione vel aliis juribus prohibeantur. *Stephan. de jurisdict. l. 2. c. 7. m. 2. n. 44. Beckerus d. l.*

XXI. Sed tamen omnino cujusvis loci mos atq; consuetudo attendenda est, Nam apud nonnullos populos obtinuit mos, ut à matribus non à patribus nomina sibi induant, genusq; suum repetant Nati. *Herodotus in Clilo.* Insuper in quam plurimis locis receptum esse, ut venter nobilitet, testatur *Petr. Gregor. l. 7. de Rep. c. 11. n. 90. Bodin. de Rep. l. 1. c. 3.*

XXII. Nemo autem negabit, maxime clariorem, splendidiorem & omnibus numeris absolutam fieri Nobilitatem paternam adjecta materna,

B

terna,

terna, cumq; quis ab utroq; parente Nobilis natus, Nobiles Antecessores ad minimum habet quatuor, à quibus insignium genera deducere ac demonstrare possit. *Bon. de Curtil. de Nobil. Tiraq. de Nob. c. 18. Sim. Simon. de Nob. c. 7.* Duo enim vincula plus ligant uno & duæ causæ exuperant unam *Novell. 84, c. 1. & S. sed hodie Instit. de Adopt.*

XXIII. Natos à patre Nobili, matre ignobili, iisdem privilegiis frui, cum iis qui ab utroq; parente Nobiles nati, supra diximus, nisi consuetudo, speciale pactum aut alia constitutio obstaret. Consuetudo enim, ut iisdem privilegiis non fruantur, maxime obstare non nequit, uti experientia, cunctarum rerum optima magistra, satis superq; demonstrat; sic n. ^{speciæ ali.} statuto & consuetudine introductum est, ut ad ludos Equestres s. Torneamenta ab Hinrico Aucupe non inventa sed primum in Germaniam inventa, *Limneus in jur. publ. l. 6. c. 5. n. 10.* nemo admittatur, nisi qui Nobilitatis testimonium à quarto genitore habeat. *Munster. in Cosmograph. l. 3.* in Collegia Canonica superiora auffs die hohe Stiffen / accedere ullo pacto nequit, nisi Nobilis, etiam linea materna. *Vid. Bocer. de Regal. c. 2. n. 17.* Iridem jus & iudicium Equestre in Silesia, germanice das Ritter Recht / neminem recipit, qui non est

Stemmate materno felix, virtute paternâ.

Sic & iis interdictum est consortium Ganerbinatus **des Schlosses Friedberg** / qui se Nobiles ab utroq; parente probare non possunt *Limneus d. l. num. 50.*

XXIV. Nullum tamen dubium est, quin imperator vi supremæ potestatis novum Nobilem, qui quatuor Ascendentes & paternæ & maternæ lineæ probare nequit, ad Collegia canonica, Ludos equestres aliosq; actus, à quibus alias regulariter depelluntur, habilem facere valeat, cum primis si expressa imperatoris voluntas pateat: *Limneus. d. l. n. 53.* Princeps enim absolutæ potestatis vigore statuere potest contra ea, quæ sunt juris civilis, & in nullius detrimentum vergunt. *Vid. Pruckm. de Regal. in §. potest. c. 4. m. 1. effect. 4. Matth. Steph. de juridict. 2. c. 1. m. 2. n. 76.*

XXV. Descendit quidem Parentum Nobilitas in liberos, uti ex præcedentibus patet, non vero ascendit ad Parentes aliosve superiores; itaq; si filius cujusdam plebei ab imperatore vel alio quovis nobilitetur, non etiam parens vel avus fit Nobilis, cum privilegium personale personam sequatur l. privilegium de R. l. in 6to. Negari interim nequit, parentibus

tibus filiorum dignitate honorem accrescere. *Nov. 81. c. 2.* Gloria enim patris est filius sapiens *c. Esto subiectus 95 distinct.*

XXVI. Et quod dictum de parentibus, idem etiam de fratribus aliisque collateralibus conjunctis sentiendum reor; secus tamen est, si tantum fratrum aliorumve collateralium, quam Parentum cæterorumque Ascendentium in diplomate fiat mentio, sicque expresse ab eo qui jura nobilitandi habet, nobilitentur. *Steph. de Nob. Pol. l. 1. c. 5. n. 80. & 81.* quod in sola voluntate & arbitrio conferentis consistit.

XXVII. Diximus hucusque de Nobilitate generis s. sanguinis, quomodo scilicet quis nascatur Nobilis, restat adhuc dicendum de Nobilitate virtutis, quomodo nimirum aliquis fiat Nobilis, quaque ratione alicui Nobilitas conferatur.

XXVIII. Fit autem Plebejus Nobilis, cum ordini Plebejorum, Privilegio summi Principis eximitur, intellige imperatoris, quippe qui summus in nostro imperio Romano Germanico est, omniumque dignitatum fons ac scaturigo, & ejus cui ipse Nobilitandi concessit potestatem.

XXIX. Reges etiam & liberae Respublicæ in suis regnis & terris, nullum superiorem recognoscentes, eandem potestatem Nobilitandi habent: jura enim Regalia possident, & æquales habentur imperatori, cum idem possint in suis regnis, quod imperator in imperio.

XXX. Qui ergo ab imperatore vel Rege vel Republica superiorem non recognoscente Nobilitatem consequuti sunt, ubique pro talibus sunt honorandi: Et quamvis in uno Regno non statim pro Nobilibus habendi sunt in altero, cum indulti vis tribuentis non excedit territorium; Attamen cum omnium Principum interest, ut unius Principis majestas à cæteris comiter observetur, mutuo populorum consensu & quadam veluti tolerantia receptum est, ut qui in uno regno vel provincia Nobilis est, pro tali etiam in alia habeatur. *Petr. Friz conclus. 3. litt. 3. Limnæ. d. l. n. 25. Fab. in. C. l. 9. tit. 29. def. 12.*

XXXI. Cum vero supremo Regno & Reipublicæ, adeoque in nostro imperio Romano Imperatori, illud jus Nobilitandi competere diximus, Hinc inter Majestatis Regalia majora numeratur atque de Reservatis Principis est, quæ cum statibus imperii non communicantur. *Regner. Sixtin. de Regal. c. 2. n. 36. R. osenth. de feud. c. 5. conclus. 2.* Hinc Electoribus, Ducibus, aliisque imperii statibus, jus Nobilitandi non competit, nisi id specialiter ab imperatore impetraverint. Nec ad rem facit, quod

*Olim apud Romanos
juri Suffragis & arbitrio
Nobilitas posita
pertinet n. in nobilitate
si ad majestatem
de div. resumpt.*

dicti alias communiter soleat, tantum posse imperii Principes in suis territoriis, quantum imperator in imperio Romano. Hoc enim non simpliciter sed civiliter intelligi vult *Matth. Steph. d. l. n. 8.* ut scil. excipiantur ea, quæ soli imperatori sunt reservata. Licet ergo Principes in suis territoriis, quibuscunq; velint Nobilitatis insignia & privilegia concedant, ut tamen ubiq; pro talibus habeantur efficere nequeunt, & nec domi veros Nobiles esse recte concluditur.

XXXII. Nonnullis tamen imperii Statibus ab imperatoribus jus Nobilitandi concessum est, quod non opus fuisset peculiariter concedi, si proprio jure id habuissent, *arg. l. un. C. de Thesaur. lib. 10. Limne d. l. c. 1. n. 43.* Sic enim Austriæ Archiduces privilegio speciali imperatorum hac utuntur prærogativa, ut non solum Nobiles, sed etiam Comites & Barones creare possint, eorumq; amplitudo non solum in Archiducatu, sed & in universo imperio Romano eminet, possunt etiam iisdem insignia dare, referente Munstero in *Cosmograph. l. 3. Regn. Sixt. de Regal. l. 1. c. 4. & 5.* Simili modo Comites Palatinos, Rheni, per peculiare privilegium Cæsareum jus creandi Nobiles & Comites obtinuisse, testatur D. Joachim. Clutenius in *Sylloge rer. cottidian. conclus. 24. litt. L.* Itemq; concessione imperatoris singulari, Comites Palatini, titulares, imaginarii & improprie sic dicti, respectu Comitum Palatinorum qui imperii Principes sunt, possunt vigore Diplomatis Nobiles, Doctores, Magistros, Notarios atq; Poetas Laureatos creare & spurios legitimare *Vid. Cluten. d. l. conclus. 26. litt. D.*

XXXIII. Regem Romanorum quod attinet, jus Nobilitandi eundem habere maxime dicendum est, cum enim non minus ei quàm imperatori Majestatis jura ac Regalia competunt, & absente imperatore vel vacante imperio in omnibus se tanquam imperatorem gerit, Regalia quoq; Privilegia & insignia per eum concessa & quælibet alia per eum gesta perinde valent, ac si ab ipso imperatore concessa & gesta essent. *Anton. Bull. in Orat. quibunam competit jus Nobilitandi.*

XXXIV. Pontifici autem Romano jus Nobilitandi proprio jure competere, non est verisimile, cui enim non competit suprema Majestas, ei nequaquam jura Majestatis competunt, & per consequentiam nec jus Nobilitandi, quod inter Regalia Majestatis majora numerari, supra diximus; Atqui de Papa negatur prius. *Guil. Barclaj. de potest. pape D. Siemann. in Nucl. jur. Civ. proæm.* Ergo etiam posterius; Nec ad rem facit, quod eandem sibi usurpet potestatem in suis territoriis, quam imperator

*enfin le pape n'est pas
regardé ad majestatem
C. de div. refinit.*

perator in imperio Romano, hoc enim facit vel indulgentia imperatoris aliorumq; Majestatem habentium, vel etiam de facto. *Dn. Bocerus de Regal. c. 1. n. 9.* Id vero maxime spectandum, non quid fit vel factum est, sed quid fieri debeat, *l. 12 ff. de offic. præsid.*

XXXV. Fit porro aliquis Nobilis ab imperatore, aliove jus Nobilitandi habente secundum communem sententiam, vel Expresse, vel Tacite.

XXXVI. Expresse, quando alicui solemnibus & expressis verbis, vel Diplomate aliquo ab habente eam potestatem, Nobilitas confertur, & hoc quoq; nostris moribus adhuc observari ab imperatore aliisve Regibus, cottidiana experientia suo approbat calculo, ut scil. Plebejus destitutus majori dignitate, Nobilis creetur ac proclametur; & solent quidem tali novo Nobili una cum Nobilitate plerumq; arma honorifica, insigne Nobile cum aperta galea conferri: *Quamvis autem insignia & apertæ galeæ Nobilem per se non faciant, attamen egregium aliquod factum denotare solent, Nobilitatisq; signa sunt, Christoph. Besold. Dissert. 2 de Nob. th. 15. & 16.*

XXXVII. Tacite autem quis absq; solemnī declaratione, ipso jure, lege vel consuetudine Nobilitatem consequitur, quod similiter haud infrequenter accidit.

XXXVIII. Ita enim Nobiles fiunt tacite Consiliarii imperatoris, vel alterius Regis s. Principis superiorem non agnoscentis, cum primis Cancellarii, & Aulici Cameralisq; judicii Adfessores. *l. 12. C. de dignit. Sixt. de Regal. lib. 2. c. 15. n. 22.* Etiam Consiliarii seu Senatores Parlamentorum Franciæ & Britanniæ. Item per necessariam quandam quasi consequentiam imperatoris Domestici, iiq; quos Princeps suo lateri adherere sinit, ejusq; munia honesta in sua aula obeunt. *l. 1. C. de Domestic. & Protect. l. nemo præf. C. de dignit. Tiraq. d. l. c. 37.* cum indignum videatur imperatori, servitiis ignobilium uti *l. omnium. Ubi jason C. de testam.* Licet contra sentiat Johan. Bodinus de Republ. l. 3. c. 8. & alii.

XXXIX. Similiter eos qui in superiore dignitate Episcopali constituti sunt, cū Ducibus æquiparentur, & Principis Consiliarii nominentur, tacite Nobilitatem consequi, nullius dubii fore arbitror. *Vid. Besold dict. loc. th. 24.*

XL. Præterea quibus Dignitas Doctoralis confertur, tacite Nobilitatem consequuntur: multa enim Nobilium privilegia Doctoribus competere testatur *Alex. conf. 94. vol. 1. Guido Pap. decis. 88.* Hinc est ut Cum primis Doctores juris ab ipso imperatore Nobiles *l. 2. in fin. ff. de excus. tutor. & Nobilissimi l. providendam 7 C. de postul. l. 4. §. 1. in fin. ff. de exc. tut.* vocentur, Unde etiam in quibusdam Cathedralibus Ecclesiis, cum Nobilibus Do-

doctores juris æquo jure ad Canonicatus admittuntur. *Freher. ad Pet. de Andlo fol. 195.* Et in imperiali Camera Spiræ Doctores & Nobiles paribus fruuntur privilegiis, *Vid. Ordinat. Cam. Anno 1555. part. 1. t. 43.* immo Doctores juris, qui per 20. annos professores in Academiis fuere, illustribus annumerantur. *Bart. in rubr. præm. ff. n. 5. Jason in l. 1. n. 2. de offic. ejus.* ipse imperator ICTos Magnificos vocat & illustres haud raro, *in prooem. instit. §. 3. & 4. & alibi passim.* interim tamen sciendum, scientiam solam ad consequendam Nobilitatem sufficientem non esse, quanquam *Castiodorus lib. 9. Ep. 7.* ait, Ex obscuro Nobiles efficit Doctrina, sed requiritur omnino ut quis in Academia vel universitate aliqua, litteraria & privilegiata, prævio examine autoritate publica in Doctorem sit promotus. *Matth. Steph. lib. 2. jurisdict. p. 1. c. 7. m. 2. n. 66.*

XL. Sic quoque qui ab imperatore vel alio superiorem non recognoscente exercitu præficiuntur, tacite consequuntur Nobilitatem. Et quamvis armata militia, qui alias ignobilis, simpliciter & per se Nobilem non faciat; Eum tamen tacite nobilitari, *Welcher wegen seiner Rittermessigkeit zum Obersten bestellet oder sonst wegen seiner Tugend zum Ritter geschlagen* / statuit *Tiraq. de Nobil. c. 5.* Consentit *Steph. de Nob. Pol. c. 5. n. 25.* Nonnullis tamen in locis militiam conferre Nobilitatem, receptum esse Historici referunt: sic *Perusinorum* ac *Florentinorum* moribus non ita pridem qui militare cœpisset, ex ignobili Nobilis efficiebatur. *Bodinus lib. 3. de Republ. c. 8.*

XLII. Insuper qui de Nobili feudo investiuntur ab imperatore vel alio qui jus habet conferendi Nobilitatem; Nudam tamen investituram & feudum simpliciter Nobilem facere, ut quidam volunt, rationi non est consentaneum. sequeretur enim inde, Nobilitatem & ignobilitatem solis rebus inesse, quod absurdum; personis enim non rebus cohæret, nec à rebus ~~hoc~~ concedentis arbitrio dependet, nec arbitrium seu animus volendi sufficit, cum voluntas sine potestate nil valet; sed requiritur persona, quæ jure Nobilitandi gaudet, ejusque voluntas, utque feudum ita detur, ut dans accipientem, quem non ignorat esse ignobilem, velit fieri Nobilem, & in signum voluntatis suæ feudum conferat. *Vultei. 1. Feud. 8. n. 9. Hippolit. à Collibus in tr. Nobil. th 28. Vvesemb. conf. 135. n. 70. Besol. 1. Polit. c. 11.*

XLIII. Fæminas porro plebejæ conditionis, quæ nubunt viris Nobilibus tacite hoc ipso Nobilitatem consequi, nullum prorsus est dubium Fæmina enim nubens viro alicui, fit ejus conditionis & status post contractum matrimonium, in quo maritus constitutus, *l. ult. C. de Incol. l. 10.*

l. 10. l. fœminæ. ff. de Senat. in princ. & §. 1. Fœminis item nobilissimam dignitatem mariti tribuunt. Nov. 150. c. 2. l. ult. C. de Nupt. l. mulieres. C. de dignitat. Tiraq. de Nob. c. 12. n. 20. Et mulier cum marito, contracto matrimonio habentur pro uno, maritiq; gaudet privilegiis. l. ult. C. de Injur. l. medicos. C. de profess. & Medic. Etiam mortuo marito, quamdiu vidua manet, nec ad alias transit nuptias, privilegia quæ marito propter Nobilitatem competeabant, retinet Tiraq. d. l. cap. 18. l. fœminæ. ff. de Senat. & l. filii §. 1. ff. ad municip. Dicta autem de conjuge, non de sponfis intelligenda erunt Besold. Diss. 2. de Nobil. th. 30. Dissentit Matth. Steph. de Nobil. c. 5. Jos. Nold. in tr. de Nobil. c. 6.

XLIV. Cœterum modus tacite Nobilitatem conferendi habetur etiam Præscriptio, quod à Ictis & Politicis plerisq; conceditur, si scilicet immemoriali tempore in Possessione Nobilitatis quis fuerit, cum enim per immemoriale tempus non tantum Regalia, scil. jus ipsum Nobilitandi. Vid. Limnæ. in jur. publ. l. 6. c. 1. n. 48. sed & alia, quæ alias præscriptioni obnoxia non habentur, acquiruntur. Nolden d. l. c. 14. c. 28. maxime & Nobilitatem acquiri posse concedendum est.

XLV. Plebejum vero Nobilitatem consequi, cum ab imperatore vel alio Principe in Rescripto vel aliter Nobilis forte appellatur, vix dicendum puto: Denominatio enim rei veritatem non immutat, tali autem Principis assertionem potius probari quam conferri Nobilitatem verius est, nisi aliis quibusdam argumentis de certa scientia & enixa imperatoris voluntate constet Besold. d. l. th. 21. Tiraquel. d. l. c. 6. n. 24. quantumvis Brautlach in Epit. jur. publ. l. 4. c. 5. n. 6. hoc simpliciter affirmare auit.

XLVI. Cognito jam, quomodo Nobiles nascuntur & quomodo fiunt, in disceptationem venit: An major sit dignitas illius qui natus, quam illius qui virtute Nobilis factus? Nos pro genere Nobili pugnamus, eundemq; merito Nobili nuper facto præferri putamus, hac ratione ducti, quod ut Bocerus ait de Regal c. 2. n. 46. Quo Nobilitas antiquior, eo major & Nobilior sit, cum quo convenit, quod Joh. Raynud in tr. Nobil. quæst. 3. dicit, Nobilitas tanto major est quanto plus inveterascit. Promptius adhæc est cuivis, parare quam servare Nobilitatem. Etiam juxt. Ovidi. de art. amand. Non minor est virtus quam quærere parta tueri. Hoc autem ita intelligi volumus, si genere Nobilis suorum majorum virtutes imitetur, & sic non tam majorum sed & propria virtute coruscet, nec im-

merito

ff. p. 70 & seq.

tu ne Papalis qd

merito talis præfertur illi, qui recens Nobilitatem sibi acquisivit: duæ enim causæ exuperant unam. Si vero à majorum virtute deficiat, secus sentiendum; non enim, qui de Nobiliori est genere, nisi & ipse bonis polleat moribus, huic de jure præfertur, qui propria virtute Nobilitatem sibi comparavit, præstat enim tunc propria virtute prædictum esse quam alienæ & majorum Nobilitatem sibi vindicare, & jactare, ut dici solet, otia parta negotiis paternis.

XLVII. Et cum hætenus dictum est de Nobilitatis constitutione & acquisitione, dicendum jam erit breviter de ejus amissione: sunt autem causæ, quibus Nobilitas amittitur, vel veræ vel non veræ seu Apparentes: de his primò, de illis postea dicemus.

XLVIII. Nobilitatem amitti posse, nemo est, qui ambigit; interim verò, An paupertate tollatur? quæstionis est. Vulgus quidem sic putat & alii, qui Nobilitatem in divitiis ponunt, *vid. thes. nost. 12. supra*, sed ista opinio rationi non cõgruit: sicuti enim divitiis nõ constituitur, nec paupertate extinguitur, licet res sit sordidissima paupertas. *l. 2. C. quomodo & quibus 4. pars. 1. humilem. C. de incest. nupt.* Et Nobiles pauperes plerumq; hominibus ludibrio esse solent, quandoquidem secundum Horatium. *2. serm. satir 2.* Et genus & virtus, nisi cum re vilior alga est. Verum malum ac præposterum hominum hoc est judicium; Merito ergo innoxia paupertas à turpi egestate, quam quis ipse sibi malis moribus suis attraxit, distingui debet, quippe hæc ex causis Nobilitati contrariis profecta, eam submergere videtur, quod innoxia paupertas minime facit. Potest enim quis esse pauper dignitate & fama integra manente. *l. ut tantum §. 1. ff. de serv. corrupt.* Marcus Æmilius Scaurus etiam simul Nobilis & pauper a Plinio in *lib. de vir. illustr.* & Cotta Nobilis & egens à Tacito in *Annal.* dicitur; Camilli majestati omnes magistratus cesserunt, quem tamen sæva paupertas presit *Livius historic. lib. 6.* Coeterum magnum decus, splendorem & ornamentum Nobilitati divitias legitime partas afferre, paupertate quodammodo obscurari & obfuscari certum est. *Vid. Aristot. 1. Polit. c. 13.* Nam bonum bono adjunctum illud facit præstabilius. *Aristot. 10. Eth. c. 3.*

XLIX. Sic quoq; cum agriculturâ nil melius, nil uberius, homine libero nildignius, testante Cicerone. *lib. 1. Offic.* & Res rustica sãvissima & honestissima sit *idem in Orat. pro sext. Rose.* Eamq; olim & famosissimi & Nobiles magna cum laude exercuere, ut Historici referunt, dicendum minime reor, Agriculturam Nobilitati officere & derogare, multo minus eam

omnino

omnino tollere, Nam & ne is quidem, qui suis etiam manibus agriculturam aut aliam rem rusticam exercet, ullum Nobilitati præjudicium facit. *Guido Pap. decis. 392. Tiraq. de Nobil. c. 32.* Et agros suos coluisse Nobilitati non nocere probat. *Anton. Fab. in C. lib. 9. tit. 28. definit. 3.*

L. Et sicuti Nobilitas non constituitur per adoptionem, uti *supra th. 19.* diximus, ita nec adoptione amittitur, si fortè Nobilis à Plebejo adoptetur; dignitas enim per adoptionem non minuitur sed augetur. *l. 35 ff. de Adopt.* Hinc Senator vel Senatoris Filius, si à Plebejo adoptetur, manet Senator vel Senatoris Filius *l. Senatoris 6. §. 1. & l. seq. in princ. ff. de Senat.* Quicquid contra sentit Cuiacius.

LI. Nec Nobilitati generis Dignitas Doctoralis officit, multo minus tollit eam, uti probat *D. Mynsingerus in Orat. quæ habetur in Cent. 1. Quæst. Eberhard. Spechann quæst. 100. & Kirchnerus in Orat. de Ducib. & Equit. German.* Nec Advocatorum & judicum officium, cum primis in Camera imperiali, aliisque cæterorum Regum ac Principum summis judiciis. *l. 5. in fin. C. de dignit.* Laudabile enim est Advocatorum officium, vitæque hominum maxime necessarium. *l. laudabile C. de Advocat. div. judic. & honoratum. l. quisquis in fin. C. de postul.* Cæterum nec ulla potest esse major gloria, quam præesse judiciis, per quæ conservatur hominum societas. *l. jud. C. de dignit. Tiraq. de Nob. c. 28.* ideoque nec ullo tempore, Potentissimi hominum, Monarchæ, Principes & alii Nobilissimi juridicundo præesse dubitarunt, uti exempla quam plurima testantur. *vid. Schonborn. lib. 3. Polit. c. 39.* Tantum de apparentibus Nobilitatem amittendi causis: sequuntur veræ.

LII. Revera autem amittitur Nobilitas infamiâ & turpitudine vitæ, sicuti enim virtus fundamentum & præcipua Nobilitatis causa, quæ constituitur, ita vitium eidem maxime est contrarium, eoque Nobilitas tollitur, cum contrariorum contrarii sunt effectus. Puta si Nobiles virtute relicta, licentia Nobilitatis abutantur, sceleribus cunctisque vitiorum generibus studeant, furta, rapinas aliaque atrocia crimina committant. *l. Senatoris filio ff. de Senat. l. 1. C. ubi Senator. l. quoties C. de dignit.* Quibus casibus Nobiles non modo desinunt esse, sed etiam infames declarantur. *l. si qua C. de secund. nupt. Vid. Matt. Steph. de Nobil. Polit. c. 7. n. 2.*

LIII. Porro non tantum obfuscatur sed plane tollitur Nobilitas, per exercitium vilium & mechanicarum artium cum quæstu, *per text. in l. ne quis 6 C. de dignit. Tiraq. de Nob. c. 27. 33. & 34.* Herodotus in *Euterpe.* Qui opificia tractarent, sua ætate sordidos omnium populorum haberi consuevisse, scribit, Cicero *lib. 1. Offic.* Illiberales sunt & sordidi omnium mercenariorum quæstus, quarum operæ non artes emuntur, & est ipsa merces aut oramentum servitutis. Hinc quoque Aristoteles omnes opifices in Græcorum Civitatibus, à Consilio, ab imperiis, ab honoribus fuisse summos, tradit *lib. 3. & 8. Politic.* Et Romulus opifices, ab imperiis, honoribus & confesso judicum arcebat, suosque cives procul ab opificiis omnibus seduxit. *Dionys. Halicarnas. l. 2. & omnis quæstus Patribus Romanis indecorus est visus. Livius Historicor. lib. 21.*

LIV. Mercatura extingui Nobilitatem & Icti & Politici statuunt, Plato, Aristoteles, Apollonius, Tyaneus, mercaturam virtutibus inimicam vocarunt. *Bodinus de Rep. lib.*

lib. 3. c. 8. Accedit jus Civile, quod expresse prohibet, Nobiliores honorum luce conspicuos perniciosum urbibus mercimonium exercere, ut inter plebejos & Negotiatores facilius sit emendi vendendiq; commercium. *l. Nobiliores 3. C. de Commenc. & mercat. l. milites C. de re militari l. ne quis C. de dignit.* Etiam jus Canonicum Nobilibus mercaturæ studia sequi vetuit, *can. cler. 14. quest. 3.* Gallorum, Britannorum & Germanorum legibus etiam Nobilibus mercaturam exercere non licet, sed si Mercatores esse velint, inter ærarios & plebejos censeantur. *Bodin. lib. 6. de Rep. c. 2.* Prædicta autem de Mercatura Nobilium procedunt. Nisi (1.) ex consuetudine & statuto loci negotiari Nobilibus permisum sit, tunc enim Nobilitati non derogat mercatura. (2.) Nisi summa urgeat atq; exoptulet necessitas, tunc enim pro vitæ sustentatione mercaturam exercere licet, & nihil Marco Æmilio Scauro offecit, quod ipsius pater paupertate coactus mercaturam, puta Carbonariam exercuisset. Nec cum dicimus Nobiles non esse debere Mercatores, interdiciamus Emptiones & Venditiones aliosq; contractus, qui ex jure gentium fere omnes introducti sunt. §. *sed jus insit. de jure N. G. & C.* sed licet illis quæ necessaria sunt emere & vicissim vendere quæ in prædiis suis nascuntur. *Keckerm. l. 1. Polit. c. 14.* Distinguiamus ergo (1) inter mercaturam emergentem seu extraordinariam, & ordinariam: hæc non illa officit Nobili. (2.) inter mercaturam uberem & splendidam, & inter tenuem & levem: hanc non illam Cicero sordidam appellat cum *lib. 1. offic. ait;* Mercatura si tenuis est, sordida putanda est, si magna & copiosa, multa undiq; apportans, multisq; sine vanitate impartiens, non est admodum vituperanda. Hinc Reges Lusitaniæ mercaturam abundantissimam sine contumelia & majestatis suæ diminutione exercuisse legimus, Nec Venetis, Florentinis Genuensibus Hispanis & Italis mercaturam quæstuosam Nobilitati labem aut dedecus ullum asferre. *Vid. Jos. Nolden de Nobil. c. 23.*

LV. Quæritur autem hic: Anne Nobilibus per famulos suos vel institores mercaturam exercere permissum sit? Affirmat hoc quidem Mynsingerus *cent. 6. observ. 54.* Tiraquel. *d. l. n. 27.* & alii, sed perperam, & verius est ut negemus *per l. 3. Nobiliores. C. de commerc.* Tum quod alicui suo non licet nomine, nec alieno licebit. *l. quod alicui 67. de R. i. in sexto.* Nec ferendum est ut qui per sese non potest, servorum ope ac ministerio fraudem legi faciat,

LVI Amittit etiam mulier Nobilitatem ignobili s. plebejo nubens viro, ratio, quia contracto matrimonio fœmina fit ejus status & conditionis, in quo maritus constitutus. *l. ult. C. de incol. lib. 10. l. 1. C. de Dignit.* Quod verum est sive nunc Nobilis nativitate sit, sive post Nobilis mariti mortem, quæ primò fuerit plebeja iterum nubat viro plebejo, *Fab. in C. l. 9. tit. 29. de fin. 17.* Novi enim mariti conditionem sequitur, estq; mulier de familia viri non patris sui. *l. quicumq; 10. ubi Bart. C. de re militari. lib. 12. Tiraq. d. l. c. 18.* Nec mortuo viro plebejo Nobilitatem recipere verum est, *Costald. ad l. fœmina. ff. de Senat* quæ enim semel extincta sunt, reviviscere non possunt, *l. quæ res. aream. §. aream ff. de solus.*

Paren-

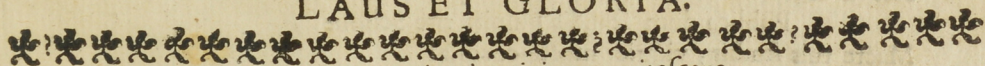
LVII. Parentem vero qui Nobilitatem quovis modo amisit, liberis præjudicare, ut Nobilitate priventur, minime dicendum esse puto, (excepto crimine læsæ majestatis) cum primis iis, qui jam nati ante infamiam, & Nobilitatem sic jam consequuti sunt. Nec si Nobilitas ab imperatore vel alio Principe non tantum patri sed & posteris concessa, factum patris nocere posteris potest, nec crimen paternum ullam maculam filiis infligere. *l. 2. de libert. & liber. cor. l. 2. ff. de pæn.* Pœnæ enim suos debent tenere Autores *l. 22. C. de pæn.* Et nemo debet alterius odio prægravari. *l. non debet. 22. de R. i. in sexto.* Distinguiamus ergo inter parentem, qui genere Nobilis est, post autem Nobilitatem amisit; & inter eum parentem, qui Nobilitatis primus author ille nec ante nec post amissionem natis filiis nocere potest, *per ll. allegat. Anton. Fab. in C. lib. 9. tit. 29. definit. 25.* cum enim magis Principis liberalitate, qua toti posteritati provisum, quam a patre consequuti sunt Nobilitatis jura, absurdum est, à solo patre filiis auferri, quod non a solo patre habent *Fab. d. l. definit. 1. & 14.* Hic post infamiam liberis natis præjudicare potest, quia quam amisit Nobilitatem, amplius non habet, & quod quis non habet, ad alium transferre nequit. *l. traditio. ff. de acq. rer. domin.*

LVIII. Coeterum qui Nobilitatem quovis modo amittunt, privantur Nobilium privilegiis, in tantum quidem regulariter, quamdiu in turpitudine vitæ, sordidis exercitiis & officiis versantur; sin desistunt ab illa vita & rursus nobiliter vivere incipiunt Nobilitatem eos recipere putat Tiraq. *d. l. c. 27.* Mynfingerus *decad. 15. cons. 1. n. 81.* non quidem ipso jure per *leg. quæ res aream s. aream ff. de solut.* Sed requiritur nova Principis concessio, in eo qui sibi primo Nobilitatem acquisivit *Christoph. Besold. dissert. 2. de Nobil.* non in hoc qui ab antiqua prosapia Nobilis est. *Ant. Fab. d. l. definit. 2.*

Et Tantum pro ingenii tenuitate de amplissima atq; illustri Nobilitatis materia. Deo Trinuni Patri, Filio & Spiritui Sancto, cujus unam Deitatem sub pari majestate & sub pia Trinitate credimus in prin. *C. de SS.*

Trinit. sic

LAUS ET GLORIA.

MASCHOVI, patriæ virtutis imago nitescens
Ad verum studiis surgis abisq; decus.

Masfa subacta tuæ doctrinæ nititur altum,

Et seculi sordes spernit acuta mali

Nobilitatem alii jactant, sed imagine nuda.

Tu tractas & habes nobilitatis opes.

Applaudo! Sit nobilitas, defensa sub umbra

Lucis honora gradu, laudis amœna sono.

Amoris mnemosynon scrib.

Joh. Georg. Dorscheus, Argentoratensis, D.
PR-

PETRUS MASCOVIIUS.

Anagr.

SIC JUVAT, SUPREMOS.

MASCOVI, notum est, VIRTUTIBUS esse politum;
Est summum vera NOBILITATIS opus,
Namq. est NOBILITAS excellentissima VIRTUS,
Illa supremos & fert in honore gradus,
Diseris hoc Doct. JUVAT hoc SIC esse SUPREMOS
Inter Virtutum Nobilitate viros.

JOANNES PETRÆUS. COS.

Ad DN. RESPONDENTEM.

Quam multos totus præclaros orbis haberet
Atq. Coruscantes nobilitate viros,
Illustres ageret multorum dextra triumphos,
Et caneret plures fama superba duces,
Sinon luxuries sinon malefana voluptas
Frangeret illecebris pectora prona suis,
Si sedem potius virtus & fervor honesti
Figeret in juvenum mentibus ing. senum,

IN PETRE MASCHOVI Tenet virtutis a-
mantem
Oscum fæda luxuriaq. probas;
Cum de Nobilibus componis lemmata doctæ
Et vulgas vera nobilitatis opus.
Quod si sic porro virtutis amore flagrabis
Tandem baud fucatus Nobilis ipse eris?
Boni ominis E. scr.

PRÆSES.

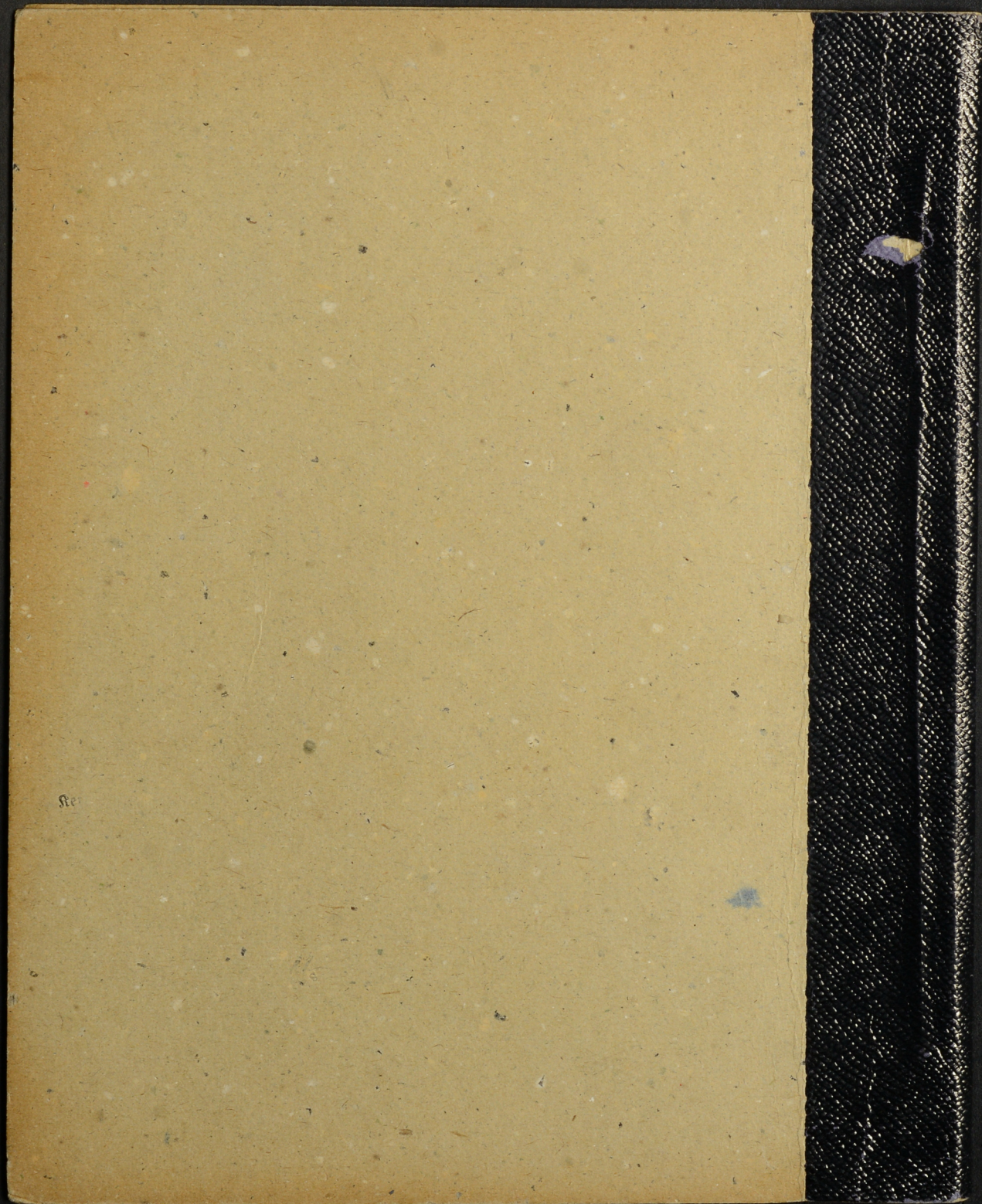
Doctrinam peperit sudor, Doctrina Coronam,
In studiis pariter hanc reperire licet.
Pinguia fert ruris domitor fert præmia nauta,
Musarum cultor non moritura feret.
Est ita, Virtutem comitatur præda, labores
Magnos dignus honor deseruisse nequit.
Hic TUUS haud alio tendit labor optime amice
Publica dum scandis pulpita ritè Scholæ
Macte tuis studiis, victrici macte corona!
Ingenii adplausum tota cathedra dabit
Gratulor ergo tibi, votum pro carmine mirto
Faula cadant votis! prospera quæq. precor.

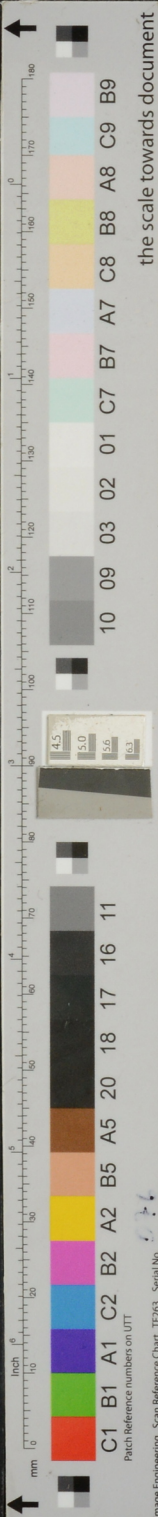
*Virtute & Eruditione præcellenti Dn. Respondenti Schedium hos inter
occupationes votiſſo calamo deproperabas*

Georgius Hegevald, U. J. L. & J. P. A.

MS(O) 30.

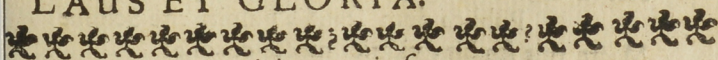

pro qui Nobilitatem quovis modo amisit, liberis præjudicare, ita
minime dicendum esse puto, (excepto crimine læsæ majestatis)
lati ante infamiam, & Nobilitatem sic jam consequuti sunt. Nec
re vel alio Principe non tantum patri sed & posteris concessa,
posteris porest, nec crimen paternum ullam maculam filiis
& liber. cor. l. 2. ff. de pæn. Pænæ enim suos debent tene-
re. Et nemo debet alterius odio prægravari. l. non debet. 22. de R. i. in
o inter parentem, qui genere Nobilis est, post autem Nobilita-
tem parentem, qui Nobilitatis primus author ille nec ante nec post
vocere porest, per ll. allegat. Anton. Fab. in C. lib. 9. tit. 29. definit.
Principis liberalitate, qua toti posteritati provisum, quam a patre
tatis jura, absurdum est, à solo patre filiis auferri, quod non a solo
definit l. 1. & 14. Hic post infamiam liberis natis præjudicare
Nobilitatem, amplius non habet, & quod quis non habet, ad
l. traditio. ff. de acq. rer. domin.

qui Nobilitatem quovis modo amittunt, privantur Nobilium
idem regulariter, quamdiu in turpitudine vitæ, sordidis exerci-
tiis desunt ab illa vita & rursus nobiliter vivere incipiunt No-
bitat utat Tiraq. d. l. c. 27. Mynfingerus decad. 15. cons. 1. n. si. non quidem
es aream s. aream ff. de solut. Sed requiritur nova Principis
pi primo Nobilitatem acquisivit Christoph. Besold. differt. 2. de
antiqua prosapia Nobilis est. Ant. Fab. d. l. definit. 2.
ingenii tenuitate de amplissima atq; illustri Nobilitatis materia.
& Spiritui Sancto, cujus unam Deitatem sub pari majestate &
sub pia Trinitate credimus in prin. C. de SS.

Trinit. sic

LAUS ET GLORIA.

HOVI, patriæ virtutis imago nitescens

Ad verum studiis surgis abisq; decus.

subacta tuæ doctrinæ nititur altum,

secli sordes spernit acuta mali

tatem alii jactant, sed imagine nuda.

ut tractas & habes nobilitatis opes.

aud! Sit nobilitas, defensa sub umbra.

lucis honora gradu, laudis amœna sono.

Amoris mnemofynon scrib.

Joh. Georg. Dorscheus, Argentoratensis, D.
PE-